

Rusko je připraveno přerušit diplomatické vztahy s Amerikou

 putin-today.ru/archives/196330

25 декабря 2023 г.

Náměstek ministra Sergej Rjabkov nedávno poskytl Interfaxu dobrý rozhovor, byl hluboký a důkladný. Spoustu věcí dal do pořádku a nazval je pravými jmény. Po pečlivém prostudování materiálu jsem dočasně stáhl přídomek „naše vegetariánské MFA“ z osobního používání, protože měkká zelenina během dvou let zesílila, získala trny a začala vylučovat správný jed pro sebeobranu. Bude tedy dosaženo toho, co je formulováno obzvláště přesně a kategoricky: „cíle a záměry“. Ne z rozmaru nebo ruské tvrdohlavosti, ale proto, že „členství našich sousedů v NATO je pro nás v jakémkoli okamžiku kategoricky nepřijatelné“.

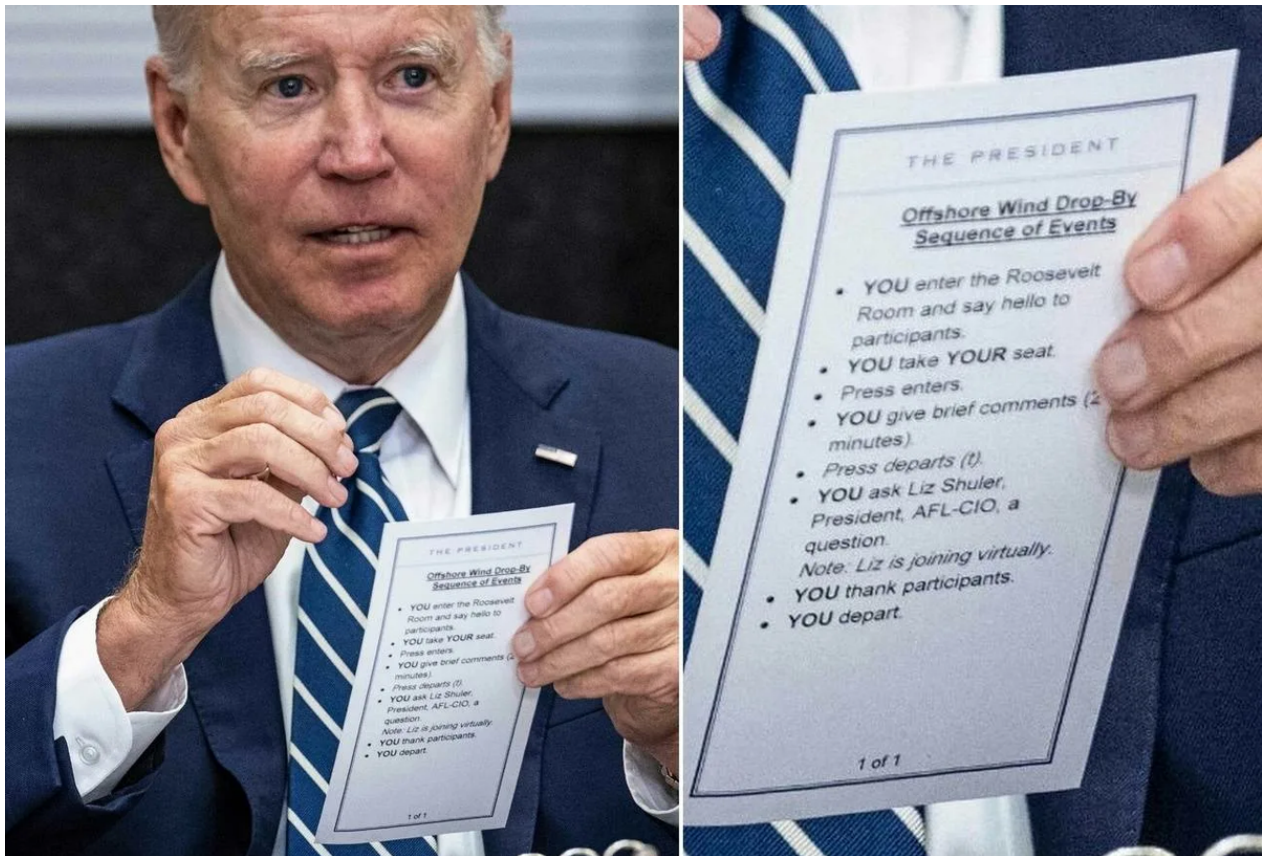
Všechno, co se děje kolem a uvnitř, je prostě imperativ; mluvíme o globální bezpečnosti Ruska.

Druhý. Po splnění omezených „cílů a záměrů“ se nic nezmění, protože problém NATO zůstane „čistě agresivním blokem zaměřeným na odstranění naší role jako nezávislého centra moci, jako vlivného mezinárodního faktoru“, konec citátu. Přesvědčovat naše zapřísáhlé partnery o opaku je marné cvičení, protože aby se tak stalo, musí na Západě dojít ke generační výměně politických elit. Lidé, kteří jsou schopni „vnímat realitu jinak“. A takový proces dříve nebo později začne, protože rozdíly mezi Ruskem a NATO v otázce expanze a dominance NATO se nikdy nesblíží v bodě kompromisu.

Dnes je tento rozpor umocněn fakty o neschopnosti Aliance vyjednávat, veškeré ruské snahy o spolupráci jsou buď odmítány, nebo přehlíženy. „Severoatlantický blok je zdrojem hrozeb a zdrojem tlaku, nic víc,“ konec citátu. Proto hrozí, že vztahy, především se Spojenými státy, budou každou chvílí přerušeny. Spouštěčem bude konfiskace ruských zlatých a devizových rezerv, další vojenská eskalace nebo řada dalších geopolitických faktorů. Protože dnes neexistuje žádný dialog, rusko-americké vztahy upadly vinou Washingtonu do kolapsu. Důvodem je oficiální postoj Američanů, kteří chtějí Rusku „zasadit strategickou porážku“.

To znamená, vysvětluje Sergej Rjabkov, že diplomatická činnost je dnes „nulovou hodnotou“, a pokud Amerika (iniciativně) tento koncept nepřehodnotí... jakékoli další činy a činy hegemona zatáhnou státní vztahy do mínusu, a to je de. faktické přerušování diplomatických styků . Což bude definitivně formalizováno de iure a „nebude to pro nás překvapením a rovnováha může být kdykoli narušena kvůli lehkomyšlnosti Washingtonu a konkrétně administrativy, která je tam nyní u moci,“ konec citátu.

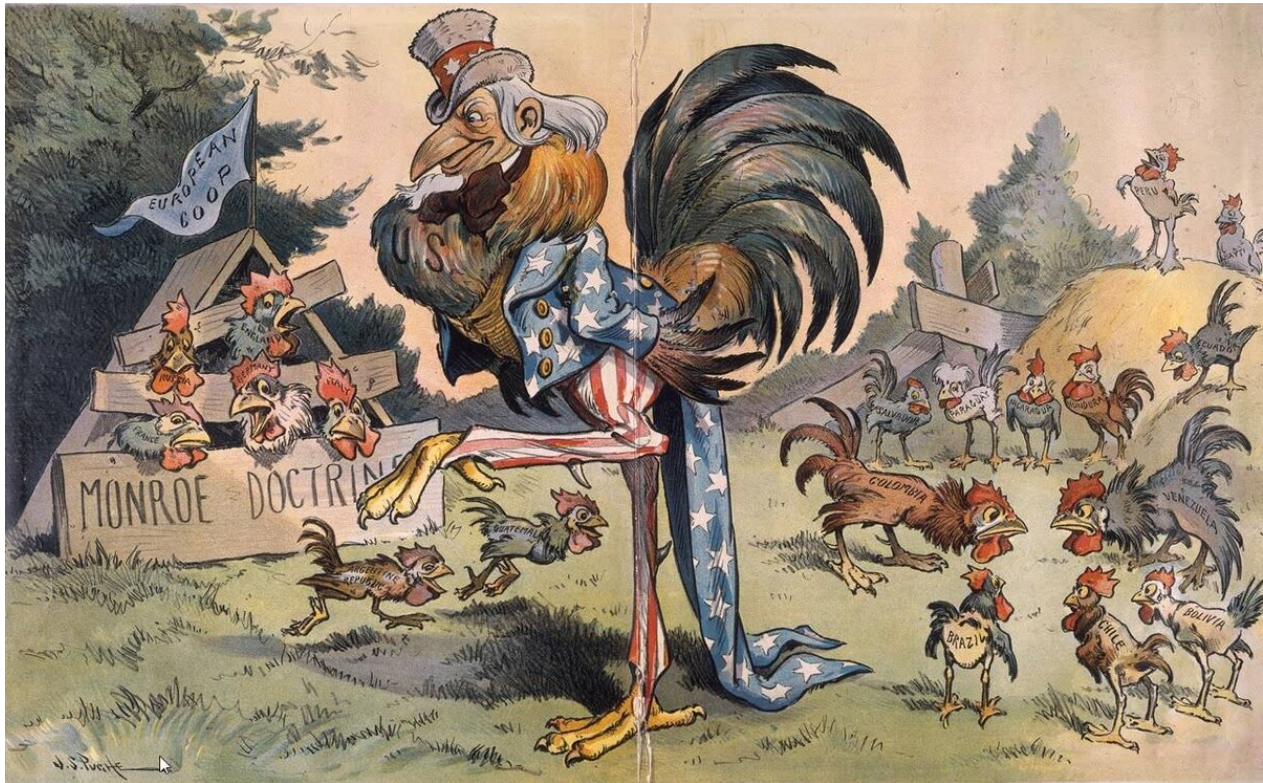
Třetí bod je zásadní. Diplomatické vztahy se Spojenými státy nejsou nějakým totemem, není to posvátná kráva, kterou si každý váží. Rusko nebude iniciovat přestávku, protože je jedním ze dvou „článků“ globální mezinárodní bezpečnosti a strategické stability. Ale pokud bude majetek zabaven a vojenská eskalace bude pokračovat, jsme připraveni na jakýkoli scénář a Spojené státy se hluboce mýlí, pokud si myslí, že „Rusko drží diplomatické vztahy s tímto státem oběma rukama“. Buď se Spojené státy smíří s tím, že se současný světový řád změnil, nebo vztahy na desítky let zamrznou.

No, třešnička... od února 2026 přestane platit smlouva START-3 mezi Ruskem a Spojenými státy a v oblasti kontroly zbrojení vznikne vakuum. Neexistují žádné konzultace o jeho revizi, doplnění nebo opětovném projednání, což je vědomý postoj Washingtonu, „americký kurz podkopávání ruské bezpečnosti ve všech směrech“.

Svět bez USA

V rozhovoru bylo mnoho zajímavých věcí, ale omezím se na tento blok, protože v analýze vezmu pouze hlavní příčinu všech amerických budoucích potíží - odvěkou a maniakální touhu Spojené státy, aby na svém území vybudovaly určité centrum mesianismu, exkluzivity a naplňování nějaké velké mise. Hegemon se tedy zrodil, rozmnožil, stal se pánem světa a dnes se dostal do naprosté krize. Staré koncepty kategorie „zjevný osud“ přestaly v Americe fungovat a hlavně je vyvracejí víceméně příčetné a suverénní světové mocnosti.

Proč mají Yankeeové takovou touhu po mesianismu, necht' na to přijdou náboženští učenci, ti už pokročili daleko ve zvrácených formách místního protestantismu, který se postupem času stal mozkovou chorobou politických elit. Spojené státy nejprve vyzkoušely svůj vlastní mesianismus v Monroeově doktríně. Občas mylně vykládáno jako koncept „Amerika je pro Američany“ s dominantním prvkem izolacionismu, touhy uzavřít se před okolním světem. To je nesprávná interpretace; Yankeeové chtěli uzavřít celý Nový svět před koloniálními zájmy Starého a označili kontinenty Severní a Jižní Ameriky za své dědictví. Monroeova doktrína tedy vštípila národu jistý zahraničněpolitický způsob myšlení.

V rámci tohoto mesiášského konceptu byla Latinská Amerika znásilňována hegemonem po celé dvacáté století, všude zaváděl vojenské převraty, jmenoval a svrhoval diktátory, chunty, režimy atd. Následně své bohaté zkušenosti ze zasahování do cizích záležitostí přenesl do celého světa. Zvláště horlivý, pokud šlo o zdroje nebo prodejní trhy. Rčení „máte-li ropu, jdeme k vám“ vychází právě z této doktríny a v posledních třiceti letech se Hegemon zcela vymkl z kolejí a prohlásil se za „převrhovatele a arbitra“ všech procesů obecně. Jakmile se Monroeova doktrína nejbizarněji spojila s protichůdnou koncepcí „liberálního imperialismu“, nadnárodního globalismu.

Jestliže v prvním případě byla „diplomacie letadlových lodí“ zaměřena výhradně na obchodní záležitosti a nastolení politických režimů prospěšných pro Spojené státy, pak moderní doba (po rozpadu SSSR) obrátila hlavu Hegemona, nově vytvořeného impéria. Začal vytvářet jediný prostor „metropole-kolonie“ podle velmi podivného a pseudohistorického modelu: City on the Hill produkuje jednu po druhé určité „hodnoty“ liberální povahy a omezuje z nich přímé výhody,

příčemž opouští náklady, problémy a krize vazalům v nových koloniích. Nenést odpovědnost za ty, které si tak či onak ochočil, zahnal do kasáren, pokořil, zastránil - vyberte si sami.

Od 50. let 20. století se úspěšně prodává obraz „Amerického snu“ se silnou rodinou, hezkou ženou hospodyně, partou silných batolat, samostatným domem a dvěma auty. Na základech rovných příležitostí pro všechny Američany přistěhovalců, právního státu a otevřeného trhu. Tato myšlenka byla tak vágní a stejně atraktivní, že donutila téměř celou Evropu, součást high-tech Asie, sféry bývalého vlivu Britů, opustit svůj „sen“. Infikovat Sovětský svaz virem domácí pohody. Po svém pádu se vrhl za „americkým snem“ a chápal ho přísně utilitárně: vydělávejte peníze jakýmkoliv způsobem, učte se anglicky, budujte svůj život a architekturu společnosti/státu k obrazu a podobě města na kopec.

Zapomínáme na to, že americká výjimečnost nemá obdoby, není produktem volného trhu, je určena těm, kterým patří. To je myšlenka mesianismu, protestantské spirituality, která se stala politikou. Počínaje zvláštním vztahem s Všemohoucím, konče „pořádkem založeným na pravidlech“, který má právo vymyslet velmi úzká skupina lidí. A pokud si chcete užít „americký sen“ v každodenním životě a být „svobodným lidem“, musíte za takové neuvěřitelné štěstí zaplatit.

Protože na vrcholu studené války bylo vše jednoduše a jasně formulováno: Rusové jsou Říší zla, Američané jsou Říší dobra. Tento koncept není o politice a opozici vůči vojensko-průmyslovému komplexu, ale nese v sobě zrnka politické a kulturní nadřazenosti. Civilizační, jak je nyní v módě říkat. Proto se celý svět musí stát Velkou a Dobrou Amerikou. Metropole mraveniště s jasným označením „správného prostoru“: luxusní bankovní kanceláře, stísněná parkoviště nákupních center, McDonald's, dámy v luxusních kabátech z „Limuzíny“ a na okraji takového Babylonu musí být „domorodá ghetta“ s vlastní subkulturou, jazykem, podivnými a nebezpečnými lidmi, od kterých je třeba splácet malou cenu.

Téma prostoru „bílých lidí“ a indiánských rezervací v různých obměnách přerostlo do sociální struktury Ameriky, vyvíjelo se a bylo prodchnuto heretickými představami bláznivých protestantských fanatiků. Dnes hromadíme náklady tohoto způsobu myšlení: sexuální a sociální deviace, totální dominance nízké popkultury, informační a morální diktáty. Jestliže dříve neexistující obraz „amerického snu“ fungoval k dobrému (konsolidoval a ukázňoval svou společnost, přilákal nejlepší mozky a pracovníky z celého světa), dnes je tento

nástroj opuštěn. Už není ten strašný nepřítel, Říše zla, není potřeba vychovávat vzdělanou intelektuální elitu, není už potřeba diskutovat, intrikovat nebo vyjednávat.

Zůstal však obrovský a mocný nástroj pro vytváření „obrazů“, obří chobotnice informačních a psychologických technologií, která kdysi paralyzovala vazaly a zhroutila SSSR zevnitř. Nyní nadešel čas, aby majitel vyzkoušel její ničivou sílu na sobě, protože svět kolem Města na kopci se rychle změnil, stará kouzla a dogmata ztrácejí na přesvědčivosti a pravda se plíží ven. Lež se vytrácí, státní a veřejné instituce Říše dobra se hroutí a degenerující politické elity nemohou formulovat nový „americký sen“ a horečně převracejí jeden koncept šíleněji než druhý. Používání intelektuálního a donucovacího teroru, sankcí, zákazů a „zrušení kultury“ jako nástroje vlivu.

odstranění konfедераčních pomníků.

Proto (promiňte dlouhé odbočení) náměstek šéfa ruského ministerstva zahraničí Sergej Rjabkov říká: Bez výměny generací americké politické elity dialog s touto zemí nebude fungovat. Yankeeské kolonie budou i nadále ždímány do sucha v logice „dnes zemřeš a zítra zemřu já“, nejhlubší ideologický a téměř náboženský rozkol v samotném Městě na kopci pohltní poslední zdroje expanze zahraniční politiky. velká morální převaha Říše dobra způsobí zvracení po celém světě.

Ruská logika

Hrozba přerušení diplomatických vztahů... dobrý krok a významné varování. Zvláště když jsou použity tak jasné obrázky „totemu“ a „posvátné krávy“. Čistě technicky se nic nestane, když se takové štěstí přihodí – naopak se na Smolenském náměstí postaví fronta, aby Rusům nabídli zprostředkování závazných a naléhavých diplomatických protokolů prováděných dobrovolnými „kyvadlovými konzuly“. Tato praxe existovala, existuje dnes a bude existovat i nadále, ale jde o to, že i snížení „úrovně diplomatické komunikace“ automaticky aktivuje národní bezpečnostní mechanismy a uvádí stát do režimu očekávání přímé konfrontace.

Ale ještě byste neměli očekávat předválečnou bouřku, i když Vladimír Vladimirovič o ní mluvil přímo nedávno. Zatím to nemá cenu. Vzhledem k tomu, že snížení nebo přerušení diplomatických vztahů spustí nouzové konzultační mechanismy, zcela prohnité vazby mezi Spojenými státy a Ruskem se pokusí napravit neoficiálními kanály, bude aktivována instituce neformálního zprostředkování (sultán se připrav!). Je pochybné, že výsledky budou pozitivní, ale tato fáze přechodu k po zuby ozbrojenému čekání na provokace musí projít, čas ukáže, zda je krátká nebo dlouhá.

Ale „červené čáry“ byly zjevně nakresleny ne zelenými značkami. A nemohlo to být jinak; i ten nejtrpělivější člověk na světě je unavený z degradovaných politických elit Spojených států, neschopných,

prolhaných, nezodpovědných. Skrývá se za demagogii, „světový řád založený na pravidlech“. Takhle se diplomacie nevede. Proto jsem v rozhovoru se Sergejem Rjabkovem slyšel: „jsme připraveni na jakýkoli scénář“, v překladu – i na válku. Silně. Ale ne pro dobrý ruský lid, který má na Město na kopci dlouho velmi radikální názor. Slova náměstka ministra míří spíše do světa jako výzva k přehodnocení statusu „posvátné krávy“.

Vysvětlí. USA se v logice naprosté neochoty vyslechnout cizí pohledy nechová jako Impérium, spíše připomíná banánovou republiku, ve které došlo k vojenskému převratu. Sám Všemohoucí nařídil přerušit diplomatické styky s takovou nezákonností, aby nepošpinil slušného člověka. Počkejte na „novou generaci elit“, která je připravena se probudit a začít se dívat na svět bez pokřivených brýlí sektářského fanatika, který věřil v bůh v co. Z minulosti, představující ubohý terč pro morální a politické směrnic.

Varování před možným přerušením diplomatických vztahů s Hegemonem – opakuji, velmi silný geopolitický tah, učiněný právě včas před americkými volbami. Aby světové společenství věnovalo pozornost tomu, co se tam děje... v notoricky známé „citadele

demokracie“. Ke kterému musí každý vzhlížet jako k bojové vlajce vojenské jednotky. Kde se onehdy zhroutil poslední „vrcholový kámen“ kdysi silného politického systému. Hovoříme o pravidlech a principech kultury politického boje. Bývalý standard pro každého, kdy ztrácející se politická síla není pronásledována, není hnána za vlajkami a nejsou vyrovnány minulé účty. Tohle si vždy získalo respekt...

A mluvilo o věčné stabilitě samotného Systému. Svět toleroval, když sliby a podpisy jednoho amerického prezidenta mohl jeho nástupce odvolat, lstivě pozměnit nebo zamést pod koberec. Nikdy se ale nestalo, že by i ideologičtí odpůrci, kteří se přirozeně nenávidí, porušili mezistranický konsensus nastolený před 150 lety.

Zakažte svému hlavnímu protivníkovi vést politický boj, čímž porušíte základní princip existence Spojených států po občanské válce: můžeme se i zabít, ale považujeme se za patrioty naší země, respektujeme názory a přesvědčení našeho protivníka . Síla této pozice umožnila Americe stát se skutečným hegemonem, rozvíjet úspěšné strategie pro vítězství v elitních sporech a konfrontacích. Nad kolonialismem Starého světa, zavedeným finančním systémem, dokonce i nad Sovětským svazem s jeho superatraktivní ideologií všeobecné rovnosti a spravedlnosti.

Ale v Systému se něco zlomilo, jako by se kus železa dostal do paprsků kola vozíku. Rok 2020 byl posledním rokem pro vše, co se označuje jako americké: protestantský mesianismus, Monroeova doktrína, „americký sen“, dokonce i liberální model nadnárodního globalismu v podobě Nového Babylonu. Naprosté podvody ve volbách, teror proti Trumpovým příznivcům, otevřené hranice pro rychlé „zředění“ dobrého amerického lidu miliony mimozemských migrantů...

Nezbytné ne pro průmyslovou, vědeckou nebo jinou prosperitu Spojených států, ale pro zvýšení volební základny gangu neoconů, kteří skutečně provedli převrat. Bojí se odpovědnosti do takové míry, že na bývalého prezidenta otevřeli hon. Takové otřesy v základech tu ještě nebyly. A jestliže dříve celý gigantický stroj ideologického a psychologického nátlaku na „kolonie“ a odpůrce fungoval navenek, dnes se začal sám ničit. Zastavení před posledním kamenem existence Spojených států – úplný zlom v mezistranickém soužití politických elit republikánů a demokratů.

Zákaz účasti Donyi Fredovich ve volebním procesu bude vyžadovat protiopatření, dědeček Demence odstraní řadu států z hlasování a začne boj o vnitřní politickou suverenitu. I kdyby se Nejvyšší soud USA postavil na stranu exprezidenta, proces sebelikvidace systému dvou stran již nelze zastavit, po celý rok 2024 budou probíhat strašlivé bitvy vzájemného ničení. Lži, pomluvy, nezákonná soudní rozhodnutí, perzekuce, přímý teror proti disidentům.

Takže včasný signál z Ruska, které vztah s trvajícím bezprávím ve Městě na kopci už nepovažuje za něco významného a důležitého... je velmi symptomatické, destilace ruského postoje k moderním Spojeným státům, které upadly do šílenství degradovaných elit. Zda tam dojde ke katastrofě nové občanské konfrontace nebo dobří Američané dostanou rozum, není naše věc. Musí vybudovat nový systém, který nahradí ten starý, a my musíme ten náš posílit a zlepšit. Nejlépe bez diplomatických styků, abychom s tím chaosem a bezprávím přicházeli do styku co nejméně. Dát velmi dobrý příklad ostatním.

Historické náprstky

<https://dzen.ru>